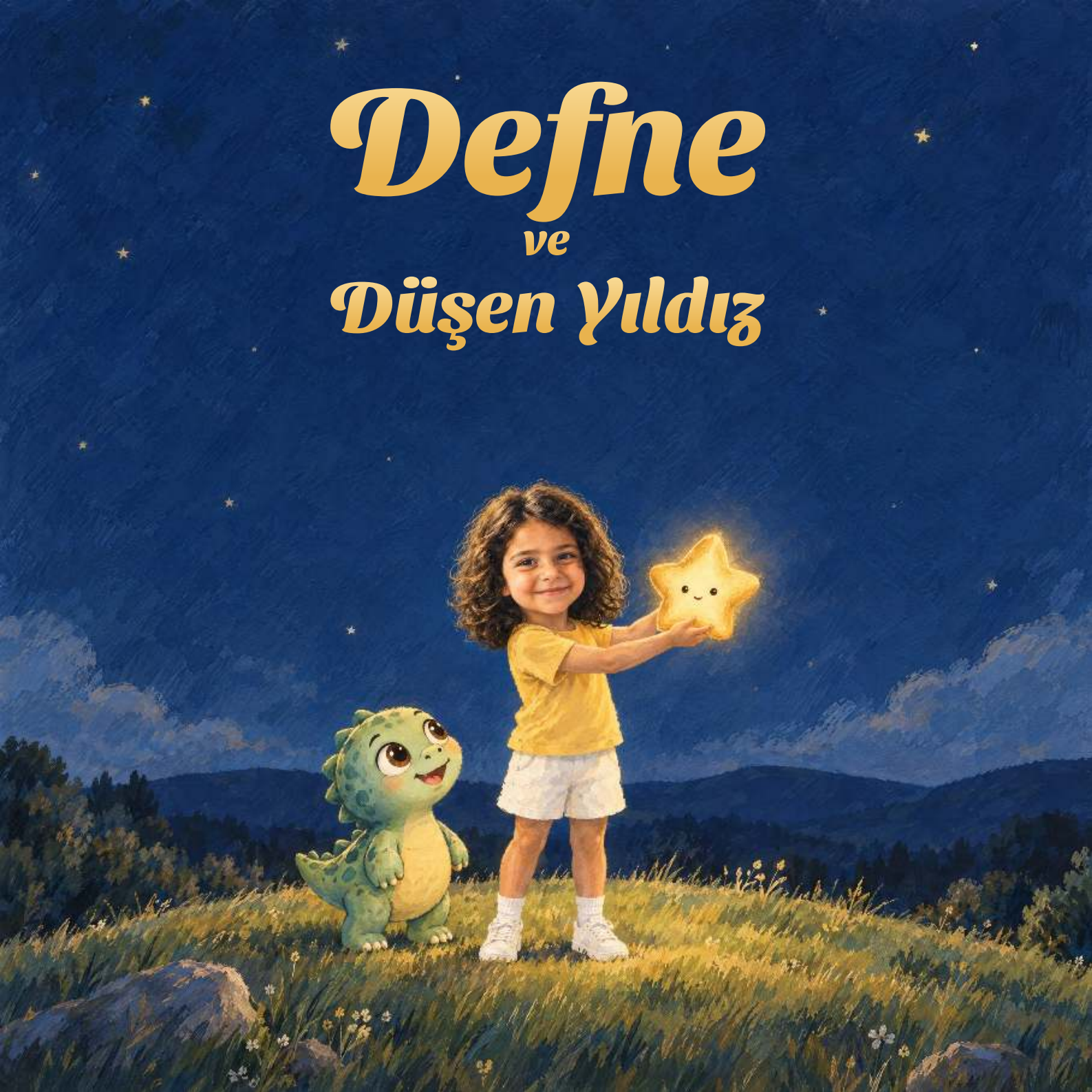
Defne
ve
Düşen Yıldız

Defne
ve
Düşen Yıldız

Sevgili Defne,

Bu kitabı senin için hazırladık, çünkü sen de Pırıl gibi etrafına ışık saçıyorsun. Bazen ışığın azalır gibi olursa unutma: bir sarılma, yumuşacık bir şarkı ve yanındaki dostların her şeyi yeniden aydınlatır.

Seni çok seven ailen

Sevgili Defne'ye, yıldızlar hep sana göz kırpsın. Ailenden sevgiyle.

Gece oldu. Her yer sessizdi.
Gökyüzünde pırıl pırıl yıldızlar vardı.
Defne pencereden
gökyüzüne bakıyordu.

Birden küçücük bir yıldız kaydı.
Aşağı, aşağı, aşağı...

Pat!

Bahçeye düştü.

Defne bahçeye indi. Pıt pıt pıt.
Otların arasında bir ışık titriyordu.

“Ben Pırıl,” dedi ışık.
“Yolumu kaybettim.”

Işığı gitgide azalıyordu.
Derken çalı kıpırdadı. Hışır hışır.

Çalıdan yuvarlak bir şey çıktı. Hop!
Yavru bir dinozordu.
Takıldı, yuvarlandı.
Defne'nin ayağının dibinde durdu.

Ağzından bir yaprak çıkardı.
"Ben Zıpzıp," dedi.
"Yardıma geldim. Gerçi önce düştüm."

Zıpzıp yaşlı ağacın arkasına koştu.
Dalları araladı.
Arkada gizli bir yol vardı.

Defne Pırıl'ı avucuna aldı.
Üçü yola çıktı.

"Az kaldı, Pırıl," dedi Defne.
"Az kaldı."

Yol bir vadiye çıktı.
Mantarlar ışıl ışıl parlıyordu.
Dev dinozorlar uyuyordu.
Hırrr... fıı... Hırrr... fıı...

Defne'nin ağzı açık kaldı.
Bir adım attı. Durdu, yine baktı.

Sonra bir ses duydu. Şırıl şırıl.

Önlerinde bir dere vardı.
Zıpzıp geri geri gitti.
“Ben sudan korkarım,” dedi.

Defne elini uzattı.
Zıpzıp sıkı sıkı tuttu.

Bir taş, hop. İki taş, hop. Üç taş, hop.

Az kaldı, Pırıl, az kaldı.

Derken yukarıdan bir gölge uzandı.
Upuzun bir boyun iniyordu.
İndi, indi, indi.

Kocaman bir baş tam önlerinde durdu.
Gözleri gülüyordu.

“Ben Uzun Nine,” dedi.
“Yıldız dediğin en tepeden uçar.
Binin, sizi götüreyim.”

Uzun Nine boynunu uzattı.
Yukarı, yukarı, yukarı.

Ağaçlar küçüldü. Mantarlar nokta oldu.
Dev dinozorlar minicik kaldı.

Defne fısıldadı:
“Bak Pırıl, evine geldin.”
Avucunda Pırıl kıpırdadı.
Uçabilecek miydi?

Pırıl uçmayı denedi. Olmadı.
Bir daha denedi. Olmadı.
Işığı iyice solmuştu.

Zıpzıp başını önüne eğdi.
Uzun Nine sessizce baktı.
Kimse konuşmadı.

Yalnızca rüzgâr vardı. Fısss...

Defne düşündü:
“Üzülünce bana ne iyi gelir?”
Sarılmak. Bir de şarkı.

Pırıl’a sarıldı. Yavaşça söyledi:
“Az kaldı, Pırıl, az kaldı.”

Zıpzıp katıldı. Uzun Nine de katıldı.
“Az kaldı, Pırıl, az kaldı.”

Önce küçük bir kıvılcım çıktı. Tık.
Sonra Pırıl parladı. Parladı, parladı.
Bütün vadi aydınlandı.
Zıpzıp hop hop zıpladı.

“Teşekkür ederim,” dedi Pırıl.
Defne’nin avucundan süzüldü.
Yukarı, yukarı, göğe yükseldi.

Uzun Nine, Defne'yi eve bıraktı.
Defne yatağına girdi.
Yorgan sıcacıktı.
Pencerede bir yıldız göz kırptı. Tık.

Az kaldı, Defne, az kaldı.
Uykuya az kaldı.
Gözleri yavaş yavaş kapandı.

İyi geceler. Mışıl mışıl, iyi geceler.

Yıldız Koruyucusu Belgesi

Defne

Bu belge, yolunu kaybeden küçük bir yıldızı sevgisiyle yeniden parlatan ve evine dönmesine yardım eden Defne için verilmiştir.

Tarih

İmza

Bir gece bahçeye
küçücük bir yıldız düştü.
Adı Pırıl'dı. Yolunu kaybetmişti.
Işığı gitgide azalıyordu.
Evine dönmek için
dev dinozorların uyuduğu vadiyi geçmesi gerekiyordu.
Peki, onu kim götürecekti?
Tabii ki Defne.
Sana Benzeyen Masal